รมณ อุ่นพงษ์ 2554: การประเมินศักยภาพแหล่งดูนกในอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (อุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว) สาขาอุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว ภาควิชาอนุรักษวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนุช วงศ์วรรธนะ ฟอสเตอร์, Ph.D. 105 หน้า

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ เพื่อสร้างตัวชี้วัดในการประเมินศักยภาพ ของแหล่งดูนก เพื่อทำการประเมินศักยภาพแหล่งดูนก และเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล รวมถึง รูปแบบการประกอบกิจกรรมของนักดูนกในอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ โดยทำการสุ่ม ตัวอย่างนักดูนกจำนวน 384 คน ที่เข้ามาประกอบกิจกรรมในอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2552 – เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ เจาะจง (purposive sampling) และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบประเมินศักยภาพ แหล่งคูนกในอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณา เพื่อ อธิบายปัจจัยส่วนบุคคล และรูปแบบการประกอบกิจกรรมของนักดูนก และใช้สมการถ่วงน้ำหนัก (weighting score method) สำหรับการจัดระดับศักยภาพของแหล่งดูนก

ผลการศึกษาพบว่า นักดูนกกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวไทยมากกว่าชาวต่างชาติ เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 83.60 มาประกอบกิจกรรมคูนกที่อุทยานแห่งชาติ คอยอินทนนท์มากกว่าหนึ่งครั้ง และพบว่าเส้นทางศึกษาธรรมชาติอ่างกาเป็นเส้นทางที่นักดูนกทั้ง ชาวไทยและชาวต่างชาติประทับใจมากที่สุด (ร้อยละ 44.50) และเป็นเส้นทางที่นักดูนกทั้งชาว ไทยและชาวต่างชาติใช้บ่อยมากที่สุด (ร้อยละ 50.60) สำหรับผลการประเมินศักยภาพของแหล่งดู นก มืองก์ประกอบในการประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านองก์ประกอบทางธรรมชาติ ด้านสิ่งอำนวยความ สะควก บริการ และการสื่อความหมาย ด้านการบริหารจัดการ และด้านการจัดการผลกระทบ สิ่งแวดล้อม ผลการประเมินพบว่า อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์มีค่าเลลี่ยคะแนนเป็น 2.30 จาก คะแนนเต็ม 3.00 กล่าวคือ ศักยภาพของแหล่งประกอบกิจกรรมดูนกอยู่ในระดับปานกลาง โดยค่า ระดับศักยภาพด้านองก์ประกอบทางธรรมชาติ เท่ากับ 2.22 (ระดับปานกลาง) ด้านสิ่งอำนวยความ สะควก บริการ และการสื่อความหมาย เท่ากับ 2.44 (ระดับสูง) ด้านการบริหารจัดการ เท่ากับ 1.96 (ระดับปานกลาง) และด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม เท่ากับ 2.43 (ระดับสูง)

		/	/	
 ลายมือชื่อนิสิต	 -			

Romana Unpong 2011: Potential Assessment of Birding Sites at Doi Inthanon National Park. Master of Science (Parks, Recreation, and Tourism), Major Field: Parks, Recreation, and Tourism, Department of Conservation. Thesis Advisor: Assistant Professor Phatchanuch Wongwathana Foster, Ph.D. 105 pages.

The objectives of this study were to develop indicators and assess birding sites potential at Doi Inthanon National Park, were there folds: to develop birding site potential assessment and to identify identify bird watchers' characteristics and activity patterns and to assess birding sites potential at Doi Inthanon National Park. A purposive sampling method was used to select 384 bird watchers who visited the park between December 2009 – November 2010. A questionnaire survey was employed to collect personal data, bird watching activity patterns, and potential assessment. Descriptive statistics were used to analyze the bird watchers' profiles. Birding sites potential was categorized by the weighting score method.

The results indicated there were more Thai bird watchers than foreigners. A majority of the bird watchers is male. Eighty three point six percent of the bird watchers have been to Doi Inthanon National Park more than once. Ang Ka Nature Trail was the most impressive (44.50%) and the most used (50.60%) trail. Potential of birding sites is consisted of four components: nature component, facilities-services-interpretation, site management and environmental impact management. The site assessment revealed that Doi Inthanon National Park had overall potential score of 2.30 (moderate level) from the highest score of 3.00 The nature component had potential score of 2.42 (moderate level), facilities services and interpretation had potential score of 2.44 (high level), site management had potential score of 1.96 (moderate level), and environmental impact management had potential score of 2.43 (high level).

		/	/	
Student's signature	Thesis Advisor's signature			